

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. V. Undecim argumenta Ianseniana refelluntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

DE PROPOSITIONE V. 501
S E C T I O V.

*Argumenta Ianseniana pro morte Christi
in solorum electorum salutem oblata
refelluntur.*

A R G U M E N T U M I.

A Postolus de ipsis in illud regnum prædestinatis loquens: qui proprio, inquit, filio non peper- *Aug. l. 22. de Civ. Dei. cap. 22.* ci, sed pro nobis omnibus tradidit illum: & in tra- *Tract. 45. in Ioan.* ctatibus in Joannem de eodem locò: quibus nobis? Præscitis, Prædestinatis, justificatis, &c. Ecce ipsum locum, quo pro omnibus traditus asseritur de prædestinatis omnibus intelligendum.

R E S P O N S I O.

A Git Augustinus de efficaciter ac comple- *L. 2. cont. Iul. c. 5.* tẽ redimendis. Alioquin cum Augustinò respondeo, quod hic Juliano regessit: Noli mihi *E. 5. c. 1.* jam adversari. Nam si adhuc factis, cui vel quibus *E. 5. c. 1.* adverteris adverte. . . Manifestissimè dixi: sententia nostra nec deformis est, quia speciosum formã præ filiis hominum Salvatorem prædicat omnium hominum. Apertissimè enim dixit de reprobis Judæis: Crucifixerunt Salvatorem suum, & fecerunt damnatorem suum. Apertissimè de Juda pronuntiavit, quod insidiator Salvatoris, venditor Redemptoris, salutem à medico accepit, nec agnovit pretium quò redimi debuit, & quò ipse à Dominò Redemptus erat.

Satiatissimè inculcavit Augustinus, apertissimè Apostolum dicere: Christus pro omnibus mortuus est; ergò omnes mortui sunt, & quidem Nemine exceptò, expositore Augustino. Luculentissimè de parvulis omnibus idem conclusit: Quibus autem opus, his procul dubio est Jesus. Hinc exue te si potes.

ARGUMENTUM II.

ET ne quis fortè suspicaretur, ità phrasés huiusmodi affirmativas de prædestinatis intelligendas esse, ut tamen alij iusti, qui de beato illo numero non sunt, non excludantur; non uno in loco invertit huiusmodi locutiones, ità ut eas negativè efferenda dicat, Christum pro cæteris, qui non fuerint prædestinati, non esse mortuum, non orasse, non se dedisse Redemptionem. Hoc enim in Epistola ad Evodium sinè ulla ambiguitate pronuntiat: Non perit unus ex illis, pro quibus mortuus est Christus. Quod si nullus ex illis perit: pro quo Christus mortuus est, profectò quisquis perit sive aliquando iustus fuerit sive non iustus, non est pro illo mortuus Christus.

RESPONSIO.

Agit Augustinus de absolutâ & efficaci voluntate Redemptis, & quidem Redemptione completâ per traditionem eorum quos dedit illi Pater, ut non perdat ex illis quemquam. Non negat S. Augustinus perire iustificatos, & alios sufficienter Redemptos, & non prædestinatos. Numquid non periit filius perditionis? numquid non perierunt multi, qui Salvatorem suum fecerunt Damnatores suos? Alioquin Apostolica reclamant eloquia. Numquid qui illuminati sunt & gustaverunt donum cælestè & conculcaverunt sanguinem testamenti pereunt? & numquid pro illis crucifixus est Christus, qui facti sunt inimici crucis rursus in semetipsis crucifigentes Filium Dei, & ostentui habentes?

Numquid pretiò magnò empti erant, de quibus Judas in Canonicâ suâ, qui Domini Jesu Christi gratiam transferunt in luxuriam? Et nonne isti perierunt velut arbores autumnales bis mortuæ, eradicatæ?

Nonne

DE PROPOSITIONE V. 503

Nonne & illi empti sunt, de quibus Apostolorum Vertex: *Et qui emit eos, Dominum negaverunt?* Sensus est, ait Estius: *Christum Redemptorem suum, qui mercatus est eos & redemit sanguine suo, eoque jure Dominus ipsorum est, abnegaturi sunt, si non verbò, saltem factis, & pravitate doctrinae, videlicet Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, ut exprimit S. Judas in sua Epistola. Ex hoc loco colligitur Christum redemisse quosdam reprobos, inquit Estius, nimirum qui redemptionis ejus secundum aliquos effectus facti sunt participes, cujusmodi erant hi, de quibus Petrus loquitur.... Quae eadem doctrina est Concilii Valentini ante annos penè 800. in Galliis habiti cap. 5. affirmantis Christi redemptionem etiam ad eos pertinere, qui etsi non salventur, baptismò tamen regenerati fuerunt, & in sanguine Christi à peccatis abluti.*

Addo & ego, quod cum Justii essent, Gratiam quâ tales permanere possent saltem sufficientem sed ex parte efficacem acceperunt, vi cujus eorum salutem magis Salvator voluisse videtur, quàm aliorum reprobos, v. g. Parvulorum non baptizandorum, qui nullum fructum passionis perceperunt, nec ita Salvati possunt, ut illi.

ARGUMENTUM III.

ET in Sermones de Natali S. Vincentii: *Etsi Serm. 8. inter Parisien.*
laniatur caro, etsi laceratur: quando perit, qui sanguine Christi redemptus est? Potens homo non potest perdere, quod emit auro suo, & Christus perdit, quod emit sanguine suo? Quasi diceret: nullo pacto. Quisquis ergo perit, non ille, ex Augustini mente, Christi sanguine redemptus est.

RESPONSIO Eadem.

ALioquin: Numquid perdidit Judam unum de duodecim, qui non agnovit pretium quò redemptus erat? Numquid perdidit illos, de quibus

504 LIBER SEXTUS

Apostolus Petrus loquitur, qui *negant Dominum, qui emit eos?* Numquid non perdidit, de quibus Judas in Epistola? Et nonne Ecclesia Lugdunensis à Jansenio ipso citata pag. 384. ita loquitur: *Catholica fides tenet, & Scriptura Sancta veritas docet quod pro omnibus credentibus & per Gratiam baptismi ex aqua & Spiritu Sancto regeneratis, & Ecclesie incorporatis verè Dominus noster & Salvator est passus?*

AUGUSTINUS RESPONDET.

Aug. l. 2. cont. Jul. c. 5. **I**N quibusdam locis sensus meos ad tuum potius interpretaris arbitrium abutens tardiusculis cor-
dibus hominum... Non est ubi hæreat Lector, ubi caliget Auditor.

L. 2. de nup. & conc. cap. 33. **J**udicet Christus, & cui rei mors ejus profecerit, ipse dicat: hic est Sanguis meus, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Judicet, & cum illo Apostolus dicat, quare Christus sic traditus. Traditus est, inquit, propter delicta nostra. Pro quibus traditus est Christus, habent quod in eis sanet, sicut ipse ait, non est opus sanis medicus, sed male habentibus.

L. 3. cont. Jul. c. 3. **D**e hoc pretio quare sit fustum, quid interrogemus alium? Redemptor ipse respondeat, dicat ipse Mercator: Hic est Sanguis meus, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

L. 2. op. imp. cap. 173. **I**nunc Janseni, & dic Augustinum tradere (nè mecum expens) Christum pro non prædestinatis non esse mortuum, non orasse &c. cum tibi os premat & fauces opprimat ille S. Augustinus (sub cuius tegmine viri sui perversi dogmatis occubunt Discipuli tui, etiam non tui, quia plus tibi quam S. Augustino, quam S. Augustinus sibi, honoris delatum cupiunt) qui Pelagianorum Coryphæum hoc telo petiit: Proinde separat eos (baptizatos parvulos, idem est de justis non perseverantibus) & à justificatione, quæ fit in CHRIS-

DE PROPOSITIONE V. 505

TI SANGUINE, *cujus fundendi causa, quando eum bibendum commendavit, nulla nisi in remissionem dicta est peccatorum, . . . per hanc enim reconciliati sumus Deo. An dicturus es, si electi non sint parvuli, non sunt Redempti in Sanguine Christi? Dic ergo: in Sacramento Salvatoris baptizantur, sed non Salvantur: lavantur, sed non abluuntur. Sed hæc sunt Paradoxa Pelagianorum. Natura* L. 3. c. 3. *ista Salvatorem, Liberatorem, Mundatorem, Redemptorem Christum habet necessarium. Sed ubi Redemptio sonat, intelligitur & pretium. Et hoc quid est, nisi pretiosus Sanguis Agni immaculati Jesu Christi? De hoc autem pretio quare sit fusum, quid interrogemus alium? Redemptor ipse respondeat. Dicat ipse Mercator: hic est, inquit, Sanguis meus qui pro multis effundetur in Remissionem peccatorum. Pergite nunc, pergite, si soli electi Redempti sunt, & dicite: in Sacramento Salvatoris baptizantur, sed non Salvantur, lavantur, sed non abluuntur, exorcizantur & exsufflantur, sed à potestate Dæmonum non eruantur.*

ARGUMENTUM IV.

ET utramque simul phrasim in eadem oratione coniungens, ita Christum pro prædestinatis ovibus orasse docet, ut pro cæteris non oraverit secundum doctrinam, quam ei Christus præformavit, quando dixit: non pro mundo rogo, hoc est pro mundo reprobato atque damnato, sed pro his, quos dedisti mihi, quos omnes Prædestinatos constanter docet. Citat Tract. 107. in Joan. & 100. & concludit: Ecce quam disertis verbis iterum iterumque tradit, non perire eum, qui sanguine Christi redemptus est, non perire, pro quo Christus mortuus est, &c.

R E P O N S I O.

Agit Augustinus de oratione absoluta & efficaci per quam Christus & salutem & media efficacia rogavit conformia electioni eorum

506 LIBER SEXTUS

rum, quos illi pater dedit ut re ipsa confortes regni faceret. Alioquin si ab omni oratione & redemptione segreges velis non prædestinatos, invictissimè concluditur non nisi Prædestinatos in Christi sanguine esse Justificatos, & iterum cum Augustino illud absurdissimum Consecrarium per mortem Christi perimo: unde rubet Baptismus Christi, nisi in Christi sanguine consecratus? Quicumque Baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius Baptizati sumus. Ergo verum est, nos mortuos esse peccato in morte Christi qui fuit sine peccato.

*Tract. 111.
in Ioan.*

*L. 6. cont.
Iul. c. 5.*

*L. 2. op post.
cap. 135.*

Illi Baptizantur in morte Christi, pro quibus mortuus est Christus.

L. 6. c. 15.

Et cum semel sit mortuus, tamen pro unoquoque tunc moritur, quando in ejus morte quantalibet ætatis fuerit, baptizantur, id est, tunc eis proderit mors ejus qui fuit sine peccato, quando in ejus morte baptizatus mortuus fuerit etiam ipse peccato.

L. 6. c. ult.

Deniquè unus pro omnibus mortuus est, nec aliqui poterunt vivere pro quibus non est mortuus, qui pro omnibus unus est mortuus. His repugnans, ista convellere molienti Catholicæ fidei munimenta ipsosque nervos dirumpere nititur Catholicæ Religionis veræque pietatis.

Multi ergo pereunt pro quibus mortuus est Christus, docente S. Augustinô: & multos, quos redemit morte suâ Christus, perdit, eodem attestante Augustinô.

ARGUMENTUM V.

NEc causam supprimit (Aug.) cur pro tali mundo, non rogat Christus, nequè enim, inquit, quo sit Prædestinatus ignorat. Hoc est, quia novit eum ad perditionem æternam pro meritis prædestinatum. Vanum est autem & stultum, pro eo irritando vel avertendo rogare Deum quod immutabili De-

DE PROPOSITIONE V. 507

Decreto sancitum & prædestinatum esse jam nosti : Vanum etiam pro talibus salvandis seriâ voluntate pati ac mori , vanum pro talibus à perditione decreta liberandis offerre Patri vota, preces, mortem, ac Sanguinem suum. Mortis enim & Sanguinis oblatio est quoddam efficacissimum rogandi genus.

R E S P O N S I O.

DE absolutâ , efficaci & salutem inferente oratione & mortis oblatione S. Augustinus differit. Christus namquè decretam Patris sententiam evertere nec voluit , nec velle potuit : quia Placita Patris semper implevit. Sed & placitum fuit Æterni Patris, ut, sicut omnium naturam , ita & causam omnium susciperet, esset Redemptor , Salvator, & Medicus infirmorum omnium , non dæmonum , sed hominum : ut, quantum in Medico erat, sanare vellet ægrotum , poculum immortalitatis de nostrâ infirmitate , & virtute divinâ conficeret , quod universis hominibus, non dæmonibus , mederetur , si biberetur : ut in satisfactionem omnium delictorum se lytrum daret, cujus virtute Sacramenta fœcundaret , gratiam curationis promereretur iis, quibus eam Pater dare dignaretur, daret salutem electis : justificatos quoque tamquam Fratres Spiritu suô subarrhatos actualis gratiæ subsidio non destitueret, & pro illâ Patrem oraret, ut quidquid vellent & possent , non nisi per hunc medicum vellent & possent : sicque omnia in gloriam Patris, & in laudem gloriæ gratiæ suæ proficerent : sicquè esset omnium Redemptor, atquè Salvator. Electorum quidem per omnipotentissimam, signanter Perseverantiæ Salvificam gratiam : iustorum aliorum per sufficientem non penitus enervem & inefficacem : iniquorum convertendorum per medicinalem efficacem : Non converter-

508 LIBER SEXTUS

vertendorum per placita Patri remedia instituen-
da : Parvulorum finè regenerationis Sacramento
emigratorum , salutiferi Lavacri institutio-
ne , salutisque , quantum fas Medico Patris Uni-
genito, voto ac desiderio salutis, ut, si Patri, al-
luberet, illos in Sanguine filij regeneraret. Sic nul-
los hominum à Redèptionis ac Salvationis vo-
luntate Salvator exclusit. Sic & Judas, & Judæi
habuêrunt Salvatorem , quem fecerunt damna-
torem suum. Sic non fuit stultum Christo se ly-
trum dare etiam pro reprobis , sic non stultum
labanti & pereunti Judææ Metropoli Jesum
illacrymari , *Exituro Judâ ad facinus impium con-*
summandum Spiritu conturbari, misericordiâ non
miseriâ , miseratione non passione percelli ; li-
cet quo esset prædestinatus , non esset ignarus.
Sic non fuit stultum Christo in horro Oliveti
doloris acerbitate usquè ad mortem perfundi ,
non tam mortis timore , quam periturarum do-
lore animarum , quas erat impendio Sanguinis
sui Redempturus : *Pretium meum cogitaverunt re-*
pellere, cucurri in siti. Et, *Quæ utilitas in San-*
guine meo dum descendo in corruptionem?

A R G U M E N T U M VI.

EX quo principio , in Sancti Præsulis istius do-
ctrinâ fuit, ut non solum à Judice aut Mediatore
omnia præsciente , sed etiam nobis ipsis , qui since-
ram omnibus proximis nostris debemus salutis procu-
randa Charitatem, non magis Deum pro reprobis ,
quam pro diabolo deprecandum esse pronuntiet, si no-
bis istud istius secreti mysterium panderetur , ut quo
prædestinatus esset , quisque nosceremus.

R E S P O N S I O.

ERgò nos magis diligimus homines reprobos
quam Christus : Nos enim , si baptizati non
sint parvuli , oramus ut per Baptismum re-
gene-

DE PROPOSITIONE V. 509

generentur; Christus autem non oravit, eò quod non regenerandos prænoscere. Nos, si infideles sint, oramus ut fideles fiant, etsi numquam tales futuri sint, non itidem Christus. Nos pro fidelibus malis supplicamus, ut ex malis boni fiant, etsi hujusmodi futuri non sint; Non ita Christus *qui aliquid inaniter velle non potuit*, ut ait Jansenius.

Nos pro Justis oramus, ut in Justitiâ perseverandi voluntatem ac potestatem accipiant; & tamen juxta Jansenium Justis conantibus ea potestas deficit, si Prædestinati non sint; Non ita pro illis orat Christus, quia non vult salvare nisi Prædestinatos; & stultum foret pro eo irritando & avertendo decreto Patris, *rogare Deum, quod immutabili Decreto sancitum est*; Ergò. Non jam Christi adjutores sumus in officio Charitatis, & zelo procurandæ salutis alienæ, sed Christo majores sumus, & in officio Mediatoris ac Salvatoris illò Superiores: quia ubi, Authore Jansenio Christus nîl pro salute impendit, nos longè plura præstamus. Non enim plus quam pro salute Diaboli laboravit; nos nîl pro diabolo, sed pro omnibus, etiam pro illis, qui ad ignem æternum cum Diabolo sunt destinati.

Et tamen de Piissimo Salvatore pronuntiat Augustinus: *quis magis dilexit infirmos, quam qui pro omnibus factus est infirmus, & pro omnibus ipsa infirmitate crucifixus?* Tract. 8.
in Ioan.

ARGUMENTUM VII.

Seu Confirmatio Præcedentis.

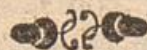
Sed Augustinum securissimè tanquam de re sibi cerissimè pronuntiantem audiamus: denique si de aliquibus Ecclesia ita certa esset, ut qui sunt illi (Reprobati) etiam nosset, qui licet adhuc in hac vita sint constituti, tamen prædestinati sunt in ignem æternum.

SIO LIBER SEXTUS

*æternum ire cum diabolo ; tam pro eis non oraret
 quam nec pro ipso (Diabolo) S. Aug. lib. 21. de
 Civ. 24.*

R E S P O N S I O .

Agit Augustinus de efficaci & absolutâ oratione pro salute reproborum viventium , si noscerentur , quos comparat re ipsa damnatis , quos aliqui docebant Sanctorum intercessionibus ab infernali supplicio eruendos. Pro his dicit Sanctos non intervenire ; sed nec Ecclesia intercederet pro illis , similiter efficaciter à damnatione præservandis , si nosset ad damnationem pro suis meritis esse destinatos. Nequè nos dicimus pro reproborum salute Christum ità efficaciter , & absolutè supplicasse. Verùntamen negandum non est , quin Ecclesia in hypothesi oraret , quantum salvâ obedientiâ posset , ut Justis gratia non deficeret , sinè quâ perseverare non possent , peccata vitarent , &c. atquè impetrare posset , ut justi non electi minùs Deum offenderent , per multos annos re ipsa Deo benè servirent , &c. Procurando Gratiam efficacem ad similes effectus : esto donum finalis perseverantiæ impetrare non posset. Quis dubitet Mediatorem , Salvatorem , ac fontem Gratiæ tantundem & plura filiis suis temporalibus emeruisse ? Præsertim cum ipse Personam Mediatoris , ac Salvatoris , Deo Patre ordinante , suscepisset , atquè ità , quantum in se erat , pro salute omnium viritim ageret , & graviores à redemptionis , nisi suâ ingratitude aliud mererentur , pœnam amoliretur , salvâ tamen debitâ æterno Patri subjectione , ad quem acceptatio votorum Filij pertinebat.

AR-

DE PROPOSITIONE V. §II
ARGUMENTUM VIII.

ET in libro de Correptione & Gratia, cum rationem dare conaretur quòdam locò, cur apud omnes monendo, operando corripiendo instandum esset, ut omnes salvi fierent, cum nonnulli non sint per Prædestinationem Dei à perditionis massa discreti, quibus inutilis est omnis labor, non semel tangit illam rationem, quia de Prædestinatorum numero incerti sumus. Citat verba S. Augustini, & concludit: Ecce ob hoc omnes salvos fieri velle debemus, quia prædestinatos discernere non valemus, apertissime significans: nos non debere omnes salvos fieri velle, si Prædestinatos à non prædestinatis discernere valeremus.

R E S P O N S I O.

Quàntum ad efficacem, absolutamque salutis æternæ voluntatem sunt paria. Quàntum ad alia, dispar est ratio Mediatoris & Redemptoris constituti à Deo totiùs generis humani, cui incumbabat si non omnes re ipsa salvare, quibus modis posset salutem velle, procurare, & remedia instituere salutifera: quòd nec ad Ecclesiam, nequè ad nos pertinet. Quamquam & nos in casu oraremus pro injustis ut converterentur, si fieri posset, & pro Justis, ut in Justitia, quamdiu Deo placeret, perseverarent, semperque sufficientem saltem perseverandi facultatem obtinerent; vi cuius, si non omnes, saltem plurimas tentationes vincerent, Deum rariùs offenderent, minoremque pœnam incurrerent.

R E S P O N S I O A L T E R A.

Cum nobis fide certum sit, non omnes homines Salvandos, & interim omnes salvos fieri velle debeamus, & ut salvi fiant, oremus; vel vota nostra supplicationesque sunt absoluta,
sicut

§12 LIBER SEXTUS

fic ut omnes, nemine excepto, salvari reipsa velimus & oremus; vel sunt tacite conditionata, nempe si electi sint, vel, sicut Deus vult, efficaciter salvos fieri. Si omnino absoluta, quomodo Divinae sunt discretionis & electioni consentanea? Si conditionata, etiam respectu eorum, qui reprobati sunt, utilia non sunt. Et, si utilia non sunt ad salutem obtinendam, cur orare jubemur? Ut ut sit, oramus pro omnium salute, & Deus ipse in nobis hanc voluntatem operatur ita, ut S. Augustinus asserat, illud Apostolicum: *Deus vult omnes salvos*, etiam sic intellectum, quia Deus operatur in nobis velle, quod omnes volumus salvos fieri, licet non omnes salvi fiant, quod nos omnes certo novimus. Quidni ergo Salvator omnium ac Redemptor salutem omnium velle potuisset, optare, ac desiderare, quantum in se fuit, licet praenosceret non omnibus largiendam? Neque per hoc contraria fuisset voluntati Patris magis quam nostra, quam optamus salutem omnium, licet Pater omnes salvare non velit, saltem efficaciter. Id si inficiari pergas, dic mihi, quomodo sit *Iesus omnium*, quibus opus seu necessarius est? Quomodo Salvator Judae? Quomodo reprobatorum Judaeorum? Non ratione pretij, quia & ad Daemones Jansenius extendit. Non ratione justitiae temporalis, quia & haec a salutis aeternae voluntate secernitur. Ergo admittenda est vera ac seria salutis omnium sitis, votum, ac desiderium, virtute quorum studuit obtinere salutifera remedia, quaecumque potuit.

ARGUMENTUM IX.

Discrimen ponens (August.) inter Judam & ceteros Apostolos, quod pro his Dominus esset moriturus, non pro illo: *Tota illa ejus passio, inquit, nostra purgatio est. Passurus igitur exitia pra-*

DE PROPOSITIONE V. 513

premisit obsequia: Non solum pro eis, pro quibus erat subiturus mortem, sed etiam illi, qui fuerat illum traditurus ad mortem.

RESPONSIO.

I Ngens discrimen erat inter Judam & alios Apostolos, cum Christus mortem obiret; Judas namque damnatus & mortuus erat, & pro illo statu mors Christi prodesse non poterat plusquam dæmonibus. Quia tamen dum viveret, intuitu mortis accepit dona & bona salutaria, quibus salvari potuit: licet, ut cæteri Apostoli, salvatus non sit, equidem salvifica mors Christi ad illum pertinuit. Alioquin quomodo S. Augustinus assereret eum *venditorem fuisse Salvatoris*? Quomodo non agnovisse pretium, quo redimi debuit, & quo Redemptus fuit? Quomodo Christi Pax fuit, si ei Christus pacem non optavit, ut David Absaloni? Quomodo salutem dedit, si salutem non plus quam dæmonum seriâ affectione desideravit?

ARGUMENTUM X.

Est Palladij seu Aviti Academici. Spongia
fol. 32.

S I vir opulentus pro filio suo dilectissimo, cum variis Sodalibus per Turcas capto, perquam immensam pecuniæ summam, quæ liberandis omnibus satis esset, in lytrum daret, ita tamen, ut intentio ejus ferretur in solam Redemptionem filij, quæro, an rectè diceretur vir iste pro redimendis mancipiis illis omnibus tot auri millia profudisse? Et tamen hic etiam est omnium causa, & habet in se Thesaurus ille, ut omnibus prodesse potuisset, si benevolentia opulenti Patris se perinde in alios, atque in carissimum filium explicasset.

Kk

RES.

Sanctus Prosper rectè dicit *Redemptos*, licet à *captivitate non sint eruti*. Quia non tantum causa communis fuit, sed etiam à Domino suscepta, quod non fit in Exemplo. Nam si Salvatoris intentio ad omnium Redemptionem directa non fit, sed dumtaxat filiorum, quomodo Christus magis ad Parvulos pertinet reprobos, quam ad Dæmones? Quomodo illis magis *opus est, Jesus est*, quam Dæmonibus? Quomodo Judæ Salvator? quomodo reprobos magis appellari meruit Augustino Redemptor quam Dæmonum? Aut cur magis crucifixèrunt *Salvatorem suum*, quam Dæmones, quorum potestate hoc opus tenebrarum in ipsum Vitæ Lumen conceptum, confectumque fuit?

ARGUMENTUM XI.

Est ejusdem, ex imagine Pontificiæ dignitatis
pag. 59.

Sed vadem omnibus modis nobilem habet S. Pater *adversus censuras quaslibet, Salvatore in Evangelio: cum enim Ioannis 10. Christus dicat, animam meam pono pro ovibus meis, & Ioan. 15. exerte declaret, Majorem hanc dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis: Non obscure consequitur primum pronuntiatum: Animam meam pono pro ovibus meis, pro exclusivo (ut loquuntur dialectici) debere sumi, perinde ac si dixisset: animam meam pono pro solis ovibus, prædestinatis, & electis meis. Quid enim magis absonum (ne acriore vocetur) quam si quis vellet Christum dilectione, quam nullam major est, reprobos dilexisse?*

RESPONSIO.

Non diffitemur Christum Pastorem bonum, pro ovibus illis propter quas venit, ut vitam habeant, & abundantius habeant: Joan. 10. 10.

DE PROPOSITIONE V. 515

Y. 10. Et de quibus ipse pollicetur: *Et ego vitam æternam do eis, & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu mea.* v. 28. id est, prædestinatis ad vitam æternam singulari dilectione consummatâque voluntate animam posuisse, seu vitam profudisse pro illis cum effectu liberandis finaliter, atque salvandis; sed consequens non est, quod pro aliis v. g. ovibus temporaliter Pastoris vocem audituris animam non posuerit, gratiamque mortis suæ impendiō non sit promeritus: quia possent Pastorem sequi, mandataque possibilia eis fierent. Majorem hanc dilectionem nemo habuit. Nam pro Justo fortè quis audeat mori? Christus autem pro impiis mortuus est. Justus pro injustis, pro justificandis impiis, vivificandis mortuis, & pro Salvandis, quantum potuit, mortuus est, nec majus reprobis Charitatis opus præstare potuit. *Quis magis dilexit infirmos, quam ille, qui pro omnibus factus est infirmus, & pro omnibus ipsâ infirmitate Crucifixus?* inquit S. August. Tract. 8. in Joan. Quod si Avito perlubeat, Misericordiam ac dilectionem Salvatoris attenuare, ut pro solis ovibus, seu electis animam posuisse dicatur, nec aliam Christo causam moriendi fuisse, nisi dilectionem maximam & efficacissimam; ergò pro temporali justitiâ, & fide reproborum Christus animam non posuit; ergò Lutheranis, & Calvinianis se cum Jansenio, & Sebasteno, quem tuetur, cassibus irretiat, contra Brevissimam, quam adoptraverat, quinque propositionum in varios sensus Distinctionem: siquidem in prima columna quintæ propositionis hic sensus exprimitur: Christus mortuus est tantummodo pro prædestinatis, ita ut ij soli per meritum mortis Christi veram fidem, ac justitiam accipiant. Et de hac propositione subditur: *Hæc propositio est hæretica, Calviniana, aut*

516 LIBER SEXTUS

Lutherana, & d Concilio Tridentino damnata. Et hanc Jansenio attribui non posse præmissa significat Periodus: Sensus Hæreticus qui quintæ propositioni malignè affingi posset, quem tamen legitimè sumpta non habet.

Deducitur tamen hæc ex Doctrina Aviti, & Jansenij, quem in eodem sensu propugnat, hoc modò: ii soli fidem, & justitiam per meritum mortis Christi accipiunt, pro quibus Christus verè animam posuit; atqui juxtà Avitum pro solis ovibus, id est, Prædestinatis animam posuit, ut claret ex ejus verbis; ergò soli Prædestinati fidem veram, ac justitiam per meritum mortis accipiunt.

Nam si responderit Avitus, Christum pro justitiâ temporali, & fide reproborum animam posuisse, propriò se telò pharetiat: absonum enim videtur, si quis vellet, Christum dilectione, quâ nullâ major est, reprobos dilexisse. Numquid enim major est illa, quâ electos dilexit? nam eis perseverandi possibilitas, & voluntas, divinæ gratiæ largitate donatur, ut ait August. de Corrept. & grat cap. 12.

Inunc Avite, & meliora saucia telò viscera exhibe, quam nuper in vindicatâ Parænesi illa infami non sinè horrore conspicati sumus ubi ais: Percusso Jansenio feriri Aurelium, feriri Paulum, feriri Christum; quomodò non commoverentur viscera ejus, ut pro Christo, Paulo, Aurelio ac Jansenio loqueretur? Nam, dum pro Jansenio liberando Christum pro solis prædestinatis mortuum asseruisti in Imagine tua Pontificiæ dignitatis, & Christum, & Paulum, & Aurelium crudelissimè jugulasti. Christum, qui dixit cui

p. 8.

S. Aug. L. 2. de nupt. & conc. c. 33. rei mors ejus profuerit ipse dicat: Hic est Sanguis meus, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Apostolum, qui dixit: quare sit pro nobis traditus Christus. Traditus, inquit, est propter delicta

DE PROPOSITIONE V. 517

litta nostra... Sicut & Joannes Apostolus dicit : ut solvat opera diaboli.

Apostolum jugulasti dicentem: *Quotquot baptizati sumus, in morte Christi baptizati sumus. Apostolum jugulantes dicentem: Illi ergo vivunt, pro quibus ut vivant, Christus mortuus est. Illi sunt à mortis vinculo liberi, pro quibus mortuus est inter mortuos liber.*

Aurelium Jugulasti dicentem: *Nec aliqui poterunt vivere, pro quibus non est mortuus Christus. Tunc Christus moritur, quando quis in morte Christi baptizatur; id est, tunc proderit mors ejus. Nec modò S. Augustinum, Avite, peremisti, sed juxta S. Augustinum, Catholicæ fidei munimenta, ipsosque nervos Christianæ Religionis veræque pietatis dirumpere molitus es pro solis asserens Christum mortuum esse Prædestinatis. Nam si hi soli Christi morte Redempti sunt, soli etiam justificati sunt, cum Nemo justificetur nisi in Sanguine Jesu Christi.*

SECTIO VI.

Jansenius, morte Christi quoad temporalia Gratiae beneficia Iustis non electis collata extenuans, refutatur.

DE fructu Dominicæ Passionis iustis non electis insito quam diminutè sentiat, exerte pandit Jansenius ita differens: cum igitur utilitas illa mortis & passionis VALDÈ EXIGUA sit, quâ quispiam temporaliter tantum ab infidelitate per fidem, aut ab iniquitate per justitiam defectu perseverantiae redimitur: & hujusmodi instabilis & imperfecta sanctificatio potius aliis, quos elegit, quam ipsis qui accipiunt, profit. Et iterum de oratione,

*Jans. l. 3.
de Grat. Chr.
cap. 21.
pag. 387.*